

paa det rene med, at nu vil Appel til Domstolene af Indenrigsministerens Afgørelse kunne finde Sted i de Tilfælde, som er omtalte under Litra a., b. og c., i hvilke ligger et virkelig retligt Moment, og vi har fra flere Sider i Udvalget udtalt Ønske om, at ogsaa Tilfælde, som falder ind under Litra d., skulde kunne appelleres. Vi har dog paa den anden Side villet erkende, at der i det Spørgsmaal, som er nævnt under Litra d., ligger et Moment mere af formel end af retlig Art, et Moment, der vistnok bedre egner sig til Overvejelse og Afgørelse af det paa dette Omraade sagkyndige Raad med Appel til Ministeren end til Afgørelse ved Domstolene. For os, der i sin Tid holdt paa, at der skulde kunne appelleres direkte til Højesteret, har det ikke voldt Vanskeligheder at gaa ind paa den Form for Appel, som er fremsat i Ændringsforslag Nr. 17, hvor der i al Almindelighed tilsigtes Appel til Domstolene, men det er i øvrigt klart fremhævet, at de Bestemmelser, der skal træffes med Hensyn til Procesmaade, skal tilsigte at hidføre hurtig Afgørelse, og det er da Udvalgets Haab, at det, saafremt dette Ændringsforslag bliver vedtaget, skal lykkes at faa dette Spørgsmaal ordnet saaledes, at Forsinkelser, saa vidt gørligt, i det hele taget undgaas, og dermed er et af Formaalene paa dette Punkt naaet.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 20 har der indenfor Udvalget ogsaa været nogen Tvivl. Det er foranlediget ved, at man fra visse Virksomheders Side har ønsket, saafremt Arbejderforsikrings-Raadet derom vil gøre Indstilling til Indenrigsministeren, at blive fritaget for at afgive Risikoen til et anerkendt Selskab, saafremt man stillede den Sikkerhed for Opfyldelsen af sin Forpligtelse i Henhold til Loven, som Ministeren maatte fordre. Udvalget lægger sig og for sig ikke stor Vægt paa denne Ændring. Den eneste Betydning, man mener, den vil kunne faa, er, at den, hvis det skulde kunne tænkes — jeg tror nu ikke, det er muligt, og Tanken derom har da heller ikke fundet synderlig Tilslutning indenfor Udvalget —, at der dannedes en Ring af Selskaber, som afkrævede saadanne Virksomheder en Præmie, der i Sammenligning med Risikoen maatte betragtes som urimelig, aabnede en Ventil, hvorved Trykket fra en saadan Rings Side kunde aflastes. Som sagt, jeg tror vanskeligt, at der i denne Konkurrencens Tid, ogsaa paa Forsikringens Omraade, vil kunne blive Tale om noget saadant,

men i visse givne Tilfælde vil Ændringen maaske kunne faa sin Betydning, og hele Udvalget har derfor sluttet sig til den.

Saa har der været Spørgsmaal om, hvorvidt man nu, da Forsikringsomraadet udvides saa betydeligt, som Tilfældet er, skulde blive staaende ved de i Lovforslaget nævnte Organisationer, som faar Indstillingsret ved Valg af Repræsentanter indenfor Arbejderforsikrings-Raadet. Fra flere Sider har der hævet sig Røster for, at ogsaa andre Organisationer end de i Lovforslaget nævnte skulde have Adkomst til at deltage i denne Indstilling. Bl. a. har man begrundet det med, at hele Omraader af Erhvervslivet nu kommer ind under Loven, uden efter Lovforslagets Bestemmelser overhovedet at faa nogen Indflydelse paa Repræsentationen i Raadet. Det har imidlertid vist sig, at man, saa saare man vilde røre ved den Sag og forsøge paa at specialisere, hvilke Organisationer der yderligere skulde være Tale om, stødte paa uoverstigelige Vanskeligheder. Man har derfor indenfor Udvalget foretrukket at gaa en anden Vej og har stillet Ændringsforslag under Nr. 8, der giver Anvisning paa, at Ministeren ogsaa kan give andre Organisationer end de i Lovforslaget nævnte Adgang til at deltage i denne Indstilling, forudsat at Raadet derom gør Indstilling til Ministeren og forudsat, at disse Organisationer maa findes: at repræsentere et saa stort Antal interesserede, henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere, at der er Grund til at give dem den Indflydelse paa Raadets Sammensætning, som de beider om. Jeg tror ogsaa, at vi i Udvalget ved at forme dette saaledes imødekommer de Ønsker, som fra forskellige Organisationers Side har været fremførte overfor Udvalget i saa Henseende.

Et Spørgsmaal, der har voldt meget lange og besværlige Overvejelser indenfor Udvalget, er de Regler, som man fremtidig skal følge i Beregningsmaaden ved Erstatning i Ulykkestilfælde, Invaliditets-erstatningerne. Man har indenfor Udvalget for et betydeligt Flertals Vedkommende været enig i, at det vilde være meget ønskeligt, om man kunde komme ind paa en noget anden Beregningsmaade end den hidtil fulgte, idet man har fundet, som bemærket i Betænkningen, at der ikke kan siges at være rimeligt Forhold mellem de Beløb, der udbetales ved de meget smaa Skader, sammenlignet med dem, der udbetales ved de meget store og de største Skader. Vi har fundet, at ved